

elione nostra id ē a cogitatōibz cu
 riositatis: que nimirū. cū in sensibz
 corporis habitet. carnali vtiqz co-
 gnata ē voluptati. **E**xeamus etiā
 te homo patris nostri. vt fugiam⁹
 cogitatōnes superbie et vanitatis.
 Eramus nos aliqñ sicut ⁊ ceteri fi-
 lij ire: eramus et nos ex patre bpa-
 bolo. qui nimirū rex est sup omnes
 filios superbie: ⁊ in montibz elatōnis
 sedem sibi atqz habitaculū infelicis
 simū pparauit. **Q**uod si forte aliqñ
 talis aliqua cogitatio mentem subi-
 erit: tota sollicitudine laborem⁹ ci-
 tius ablueret et eratere sortem qua
 nos maculari aspiciamus clamantes
 cū ppa ac bicētes. **A**sperges me
 pso et mūdator: lauabis me et su-
 per miū dealbator. **N**ā vero si quā-
 to per incuriā. et negligentia nra
 transierit cogitatio inutilis etiā in
 affectū cordis. sciētes qm nō macu-
 la est iā sed plaga. tota festinatōe
 ab auxiliū spūs q adiuuat infirmū
 tatē nostram curramus: clamātes
 istud de psalmo ⁊ dicētes. **D**omine
 miser mei sana animā meā qā pec-
 caui tibi. **H**umane enī sunt tempta-
 tōes iste nec ex toto cauēri possūt
 quādiu in hoc corpe mortis pegri-
 namur a dño. **N**emo tamen parui-
 pondat aut dissimulet ista: qm et si
 mortifera non sunt. certe piculosa.
Intentōem vero et apōsitū mentis
 ea sollicitudine custodiāmus frēs
 quāvitā aiārū nostrarū volum⁹ cu-
 stodire: qm istud omnino est pecca-
 tū ab mortē: cū ex cōsensu et delibe-
 ratōe delinquimus aprio iudicio cō-
 demnari. **N**ec itēo sane id dixerim⁹
 vt desperet si qd forte delictū huius
 sibi oscius est sed vt expalescat p-
 apitū. et qui cecidit adiciat citius
 vt resurgat. **N**ouerit enī excidisse

se a iusticia. quicūqz eiusmodi est.
Cuius os ofractū est. ⁊ ommutū.
 nouerit precisū se a corpe xpi de q
 nimirū legi. os non cōmuetis ex
 eo. **V**nde ⁊ in passiōe sua licet pla-
 gis virgā in liuorē decolorata sit
 cutis. vt liuore ei⁹ nos sanaremur:
 licet clauis vulnerata sit caro ⁊ lā-
 cea latus eius apertū vt sanguine
 eius redimeremur: os tamē nō est
 ommutū ex eo. **P**roptēa ⁊ sanctus
 dauid nō est inquit occultatum os
 meū a te: qd fecisti in occulto. **E**t
 in alio psalmo. ossa inqt meae cre-
 miū aruerūt. **Q**uod tūc At: cū oēm
 telestatōez boni p-ius amissile vi-
 deat aia. solamqz sibi arde intentō-
 nis fortitudinez reseruasse. **E**t vide-
 ne forte tale aliqd etiā beatus iob
 pateret cū diceret. **D**elli mee ossa
 p-īs carnibz adhaesit os meū: vt vi-
 delicet corrupta affectōe vix solam
 sibi intentōem spiritalis cogitatio
 vendicaret.

De verbis apli. **Q**ui gloriatur in domi-
 no gloriatur.

Qui gloriatur in dño gloriatur.
Nouerit aplus gloriā p-az
 esse creatoris. nō creature. secundū
 illud: gloriā meā alteri non dabo: ⁊
 gloriā in excelsis deo. et in terra pax
 hominibz bone voluntatis. **I**temqz
Nō nobis dñe non nobis: s; nomi-
 ni tuo da gloriā. **S**ed considerauit ra-
 tōnalez creaturam a deo affectare
 gloriā. vt aut vix aut nunq ab hoc
 cōpesci desiderio possit: quippe q ad
 ymaginē facta est creatōis. aptea
 rea scdm datā sibi a deo sapiētiaz.
 saluberrimū adiuuēit osiliū dicēs.
Nūquidēz p-ueri nobis nō p- nō
 gloriari. saltē q gloriatur in dño gloriatur.
D s j

Et ostēda quantū supercedit pauli philosophia philosophiā sapiētū mundi huius: que nimirū stulticia est apud deū. **C**ū enim nōnullos videret philosophi alienis delectari laudibus et gloriā abinuicē querē: qui inter eos fuere p̄cipui. prūter aduerterūt vanaz esse huiusce: modi gloriā et penitus otēnendaz. **S**ed considerātes deinde ac studiosius inquirentes q̄ nā appetēda esset gloria sapiētū: hic iā plane euāuerūt in cogitatōibz suis. p̄p̄iā cuiqz sufficere gl̄am arbitrātes. q̄i vero aia que a semetip̄a esse nō p̄t: a se possit esse beata. **S**icut ḡ cupidi laudibz aliene tota sollicitudine operā habāt ea opari q̄ mirarent hoies et laudaret: sic illi sola ea iudicabant se etāda esse q̄ interior arbiter anim⁹ approbaret. **E**t hec q̄tēz sūma philosophia sapientū huius mūdi est: ipsa q̄z minus hōis. licet ap̄inquoiz veritati. **V**nde et utrūqz gl̄am sublimi veritatis otēplatōe trāscēdens ap̄us. q̄ gl̄at in q̄t. nō in altero nō in se s̄ in dño gl̄at. **E**t eā que veritati videbat esse vicinior maiori p̄inde rebarguēs sollicitudine et cōdemnās certo iudicio veritatis: non enim inquit qui seip̄m cōmēbat ille p̄batus est: s̄ quē deus cōmēbat. **V**t quid enim aut de alterius hois aut de meo ip̄i⁹ iudicio sollicit⁹ sū. cui⁹ nec vitupio re p̄b. nec laude p̄batus inueniars. **F**rēs si me ante vestrū oporteret tribunal astare. merito super vestrīs laudibz gloriarer. **Q**uod si vel meo ip̄ius essem iudicandus ex anime iure meo ip̄ius testimonio otentus. p̄p̄iis laudibz delectarer. **N**ūc autē nec vestro. nec meo. s̄ dei iudicio p̄ntābz quā te in p̄ietie imo et infamie ē aut inv̄o me

aut in meo ip̄i⁹ testimonio gl̄ari. **P**rimū cū ip̄se sit in cuius oculis omnia nuda sunt et ap̄erta et cui nequaquā opus sit ut q̄s ei testimoniu p̄beant de homines. **M**erito p̄mte ap̄ls ip̄se levane et fallacis glorie reprobat: mihi inquit p̄ minimo est. ut a vobz iudicer aut ab humano die s̄ neqz meip̄s iudico. **N**ihil enim mihi oscius sū. sed nō in hoc iustificatus sum. **Q**ui autē iudicat me dominus est. **I**n quibz verbis istud q̄z diligēter considerandū est. q̄ alienū quidem iudiciū p̄ minimo habens. suū q̄z neqz q̄z sequeret: quāvis nō illud a deo p̄ minimo iudicaret habendū. **N**emo enim scit hominū que sunt in homine nisi sp̄s hominis q̄ in ip̄o ē: ut op̄aratōe interioris testimonij. exteri⁹ omnino p̄ nihilo sit habendū. **Q**uid enim mihi cū eorum laudibus: quibz ignotus sū. **Q**uod si vel ip̄e qui in homine est sp̄s: omnia q̄ hominis sūt nosse posset. p̄fecto sufficeret testimoniu eius. **N**unc autē prauū est cor hominis et im̄p̄crutabile etiam sibip̄. adeo ut presentia quoqz magna ex parte ignoret: futura vero sua. omnino nosse nō possit. quia tamē aliquatenus novit p̄sentia. si nō reprehendat nos osciētia nostra. nō quidem gl̄az. s̄ fiduciā habem⁹ ad deū. sic beatus iohānes ait. **C**ū autē veritatis ip̄ius quā nihil latet. sententiā de nobis tenere meruerimus: in ea plane securi⁹ poterim⁹ gloriari. **I**nteri⁹ vero nolite ante tēpus iudicare. donec veniat dñs. qui et illuminabit abscondita tenebrarū. **I**lla enī p̄fecta omnino erit et segura gloriatio. cū erit vni cuiqz laus a deo. **N**ūc q̄z licet nō plenarie licet nō sine timore et sollicitudine multa. aliquatenus tamen in

deus gloriam: testimoniū phibente
spū sancto spūi nostro q̄ filij dei su-
mus. **H**inc enim vere possumus glo-
riari q̄ tantū habemus patrem: q̄
maiestati ineffabili cura est de nos-
tris. **I**nde et p̄pheta. **D**ñe inquit qd
est homo q: magnificas eū. aut qd
appōis erga eū cor tuū. **T**aq; qui
gloriat̄. iā non in meritis suis glo-
riet̄. **Q**uid enī habet. quod nō acce-
pit. **S**i autē accepit. quid gloriat̄ q̄
si non accepit. **I**n eo ergo a q̄ acce-
pit gloriē. nō q̄ ipse magnus sit.
s; quia magnificz eū deus: hoc est vt
in illis que accepit non q̄ si ea nō ac-
cepit. s; quasi qui ea accepit glo-
riet̄. **R**eg; ait aplūs. si autē accepi-
sti quid gloriaris. s; quid gloriaris
in q̄ quasi non acceperis: vt nō p̄hi-
beas. s; doceat gloriari. **S**ed quid si
bi vult qd ait. nō enī qui seipsum cō-
mendat ille p̄batus est: s; quē deus
omendat. **Q**uis est enim quē in hoc
seculo cōmendat deus. **Q**uomodo
omēdabit veritas eū: qui adhuc re-
p̄censibilis inueniē. **D**emq; s; in q̄
quos amo arguo et castigo. **N**ec ta-
mē tota omendatio proxijs quātū
mihi videt̄ ipsa est. **Q**ue est enī me-
lior et efficacior omendatio: q̄ diui-
ne erga nos attestatio caritatis.
Testimoniū vero amoris eius nullū
credibilis: nullū certius in hac
vita. q̄ qd desiderat p̄phā vbi ait.
Corripiet me iustus in misericordia et in-
crepabit me. **N**ec nāq; increpacio
qua iugiter nobis suggerit in oēs
culto spūs veritatis quib; desit nob;
supbiā negligētia. ingratiudinē
q; repellit. **Q**uo triplicivicio. omne
paulominus religiosoz hominū ge-
nus: periculose laborat: p̄ eo q̄ mi-
nus attenta corbis aure percipiāt.
qd intus loquat̄ is. qui neminē pal-

pat spūs veritatis. **Q**uod nōnullis
puenit nisi fallor q̄ ap̄rie gl̄e cupi-
bi. nulla ratōe quiescere possunt: cū
in seiphs penitus nihil inueniūt. vñ
possint aliquatenus gloriari. **P**erfe-
cta autē et secura gloriatio est: cū
veremur omia opera nra. sic testat̄
beatus iob de seipso: et cum p̄saia p̄-
pheta. omēs iusticias nostras non
aliud q̄ pannū mēstruate reputan-
das esse cognoscimus. **N**ihilomin⁹
tamē cōfidimus etiā et gloriāmur in
dño cuius miscdia tāta est sup nos:
vt a grauiorib; quide; et q̄ ab mor-
tem peccata sūt custodiat nos et tā
benigne. ipsaz impfectionis nostre
et ouersatōis impuritātē nobis ma-
nifestare et agnitādonare digne;
quatenus in humilitate et sollicitu-
dine et gr̄az actōe firmiter radica-
ti iā nō in nobis s; in dño gloriem̄.

De diuersis affectionib; aie et diuis
lis nominib; secundum eas.

Et diuersis nomib; deū nunc
quidem patrem nunc magi-
strū vocemus aut dominū: non illi⁹
simplicissime et omīno inuariabilis
nature diuersitas vlla in causā est.
sed affectōnuz nostrarū multiplex
variatio secundū diuersos p̄fectus
anime vel defectus. **V**idenē enī que
dā anime sub patre familias agē.
quedā sub domino. quedā sub ma-
gistro. quedā q; sub patre et nōnul-
le cum sponso: vt cum p̄ficiētib; p̄fi-
cere cum immutatis mutari videat̄
et ipse: qui iuxta p̄phetā mutat
quidem creaturas et mutabunt̄: li-
cet item ipse sit et anni eius non de-
ficiāt. **D**emq; quid in alio psalmo
item p̄pheta ad ipsum loquat̄ attrē-
te. **C**um sancto inquit sanctus eris:
D d ij